



У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Племінний завод „Біловодський“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 287 Господарського процесуального кодексу України

м. К и ї в
4 жовтня 2018 року
№ 317-1(П)/2018

Справа № 3-347/2018(4742/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої, доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Племінний завод „Біловодський“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 287 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. До Конституційного Суду України звернулось товариство з обмеженою відповідальністю „Племінний завод „Біловодський“ в особі директора Філоненка Вячеслава Григоровича з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення частини четвертої статті 287 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини четвертої статті 287 Кодексу „особа, яка не брала участі у справі, якщо суд вирішив питання про її права, інтереси та (або) обов’язки, має право подати касаційну скаргу на судові рішення лише після його перегляду в апеляційному порядку за її апеляційною скаргою. Після відкриття касаційного провадження за касаційною скаргою особи, яка не брала участі у справі, але суд вирішив питання про її права, інтереси та (або) обов’язки, така особа користується процесуальними правами і несе процесуальні обов’язки учасника справи“.

У конституційній скарзі стверджується, що вказані положення Кодексу не відповідають частині першій статті 8, частинам другій, п’ятій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Основного Закону України.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання зазначає, що положення частини четвертої статті 287 Кодексу „імперативно забороняють оскаржити безпосередньо до суду касаційної інстанції рішення суду апеляційної інстанції, в якому вирішені питання про права та обов’язки особи, незалученої до участі у справі апеляційним судом, а вимагають оскаржити спочатку рішення суду першої інстанції“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Законом України „Про Конституційний Суд України“ встановлено, що суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України; до суб'єктів права на конституційну скаргу не належать юридичні особи публічного права; конституційну скаргу юридичної особи підписує уповноважена на це особа, повноваження якої має бути підтверджено установчими документами цієї юридичної особи та актом про призначення (обрання) на посаду уповноваженої особи (частини перша, третя статті 56).

Конституційна скарга подана юридичною особою – товариством з обмеженою відповідальністю „Племінний завод „Біловодський“ (далі – Товариство) в особі директора Філоненка В.Г.

Частиною першою статті 92 Цивільного кодексу України передбачено, що юридична особа набуває цивільних прав та обов'язків і здійснює їх через свої органи, які діють відповідно до установчих документів та закону; порядок створення органів юридичної особи встановлюється установчими документами та законом.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що конституційне звернення від юридичної особи подається до Конституційного Суду України через представника органу управління (чи керівника), якого визначено відповідно до закону статутом, положенням чи іншим установчим документом (ухвали від 13 лютого 2003 року № 11-у/2003, від 24 грудня 2013 року № 74-у/2013, від 23 квітня 2014 року № 55-у/2014).

Згідно з підпунктом 5.1 пункту 5 Статуту Товариства, затвердженого Протоколом від 7 лютого 2017 року № 07-02/17 на загальних зборах його учасників, управління Товариством здійснюють його органи, а саме загальні збори учасників Товариства і його директор.

Вищим органом Товариства є загальні збори його учасників; зборами учасників Товариства створюється одноособовий виконавчий орган –

директор Товариства, який здійснює управління поточною діяльністю Товариства (підпункти 5.2, 5.9 пункту 5 Статуту Товариства).

До конституційної скарги Товариство не долучило відповідного рішення загальних зборів учасників Товариства про звернення до Конституційного Суду України, а також рішення щодо уповноваження на такі дії директора Філоненка В.Г.

Таким чином, директор Товариства не підтвердив свого права на звернення до Конституційного Суду України з конституційною скаргою, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2.2. Відповідно до частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо:

– вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду);

– з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

У конституційній скарзі зазначено, що остаточним судовим рішенням у справі Товариства є ухвала Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 8 травня 2018 року.

Відповідно до положень абзацу першого частини другої статті 359 Кодексу адміністративного судочинства України ухвала суду касаційної інстанції набирає законної сили з моменту її проголошення.

Таким чином, згідно з пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга Товариства мала бути подана до Конституційного Суду України до 8 серпня 2018 року, однак вона надійшла 14 вересня 2018 року, тобто поза межами встановленого строку.

У частині третій статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ зазначено, що якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку.

Обгрутовуючи причини пропущення строку на звернення до Конституційного Суду України, Товариство посилається на те, що копію повного тексту ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 8 травня 2018 року було отримано засобами поштового зв'язку 4 червня 2018 року. Наведене підтверджується матеріалами справи, зокрема Товариство долучило роздруківку відстеження відправлення із сайту Укрпошти.

Беручи до уваги дату отримання Товариством копії повного тексту ухвали Верховного Суду, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що конституційна скарга мала надійти до Конституційного Суду України до 4 вересня 2018 року, однак її подано 14 вересня 2018 року. Отже, і у цьому випадку Товариство пропустило строк подання конституційної скарги.

З огляду на вказане Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України не вбачає підстав для поновлення Товариству пропущеного строку звернення до Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Племінний завод „Біловодський“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 287 Господарського процесуального кодексу України на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**